

РЕШЕНИЕ

№ 1153

гр. София, 06.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 129-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ГЮЛЯЙ Ш. КОКОЕВА

при участието на секретаря ИВЕЛИНА ОГН. и.
като разгледа докладваното от ГЮЛЯЙ Ш. КОКОЕВА Административно наказателно дело № 20231110217845 по описа за 2023 година

за да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Й. К. К., с ЕГН: *****, срещу наказателно постановление № 23-4332-005261/30.03.2023г., издадено от началник сектор в отдел „ПП” при СДВР, с което са му наложени адм. наказания, както следва: **по т. 1** – за нарушение на чл. 40, ал. 1 от ЗДвП и е наложено адм. наказание **ГЛОБА** в размер на 20.00 /двадесет/ лева, на основание чл. 183, ал. 2, т.11 от ЗДвП и **по т. 2** - за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ и е наложено адм. наказание **ГЛОБА** в размер на 50.00 /петдесет/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 /един/ месец, на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП.

В жалбата е формулирано искане за отмяна на наказателното постановление, поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон, без конкретно изложени съображения, освен декларативното изявление, че жалбоподателката не е извършила посочените нарушения.

В съдебно заседание, жалбоподателката редовно призована чрез упълномощения от нея защитник - не се явява и не се представлява.

Административнонаказващият орган – началник сектор в отдел „ПП” при СДВР, редовно призован, не изпраща представител.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на жалбоподателя и събраните по делото доказателства,

приема за установено от фактическа страна следното:

На 12.02.2023г. около 14:30 часа, в гр. София, на ул. „Крум Кюлявков“ до №5, жалбоподателката Й. К. К., в качеството на водач на лек автомобил марка/модел *****, предприела неподсигурена маневра движение на заден ход, при което реализирала пътнотранспортно произшествие /ПТП/ с паркирания на същата улица лек автомобил *****, управляван от св.Е. и. М., която е видяла случилото се от балкона на жилището на свой познат, на който е била на гости. Със задна лява част на своя лек автомобил, жалб. К. ударила предна лява част на паркирания лек автомобил ***** и причинила щети на този автомобил в съответната ударена част. Веднага след това, К. слезла, огледала своя автомобил и след като констатирала, че по него няма щети се качила в автомобила и си тръгнала с него без да сигнализира органите на МВР и без да уведоми за настъпилото ПТП.

Св. М. след като видяла случилото се, се обадила на тел. 112. На място пристигнал екип на ОПП-СДВР, който констатирал в Протокол за ПТП № 1851889 /рег. №1816/ щетите по лек автомобил ***** и начина на реализиране на ПТП, описан от св. М..

В декларация от 17.03.2023 г. жалб. Й. К. е признала, че на 12.02.2023 г. тя е управлявала л.а.***** и на посочената дата при маневра движение на заден ход „задира“ кола. Посочила е, че слезла за да види щетите и установила, че на другия автомобил има само драскотина. Тъй като е бързала за записан час, сочи, че е оставила бележка с телефонния си номер на чистачката на другия автомобил и тръгнала.

Въз основа на така установеното на 17.03.2023г. бил съставен АУАН серия АД бл.№ 201872/17.03.2023г. от А.С.С на длъжност младши автоконтрольор, в който описаното по-горе поведение на жалбоподателката К. било квалифицирано като нарушения по чл.40, ал.1 и чл.123, ал.1, т.3, б.“в“ от ЗДвП.

На същата дата бил връчен препис от АУАН на нарушителя К., която го подписала, като е посочила, че не е съгласна. Подала писмено възражение срещу АУАН, в което посочила, че като усетила допир на автомобилите потърсила собственика на другия автомобил, но на паркинга нямало никой. Според нея по автомобилите нямало никакви видими щети, по същите имало сняг и лед. Въпреки това, написала телефона си и го закачила на другия автомобил, чрез чистачката. Помолила е да не бъде наказана за напускане на мястото на ПТП.

Възражението е прието за неоснователно и въз основа на АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление №23-4332-005261/30.03.2023г., от началник сектор в отдел „ПП“ при СДВР. Изложените в него фактически обстоятелства по извършване на нарушенията са идентични на описаните в АУАН, както и дадената им правна квалификация. Същото е връчено на жалб. К. на 01.12.2023г., а жалбата

против него е подадена на 13.12.2023г.

Изложената фактическа обстановка, съдът приема за безспорно установена от писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК, както и от гласните доказателствени средства, съдържащи се в показанията на разпитания свидетел очевиден Е. Ив. М., като всички доказателствени източници по делото са еднопосочни и изцяло изясняват релевантните по делото факти и обстоятелства, описани по-горе. Съдът се довери на заявеното от свидетеля М., която непосредствено е наблюдавала реализирането на процесното ПТП, както и поведението на жалб. К. след това. Фактите досежно начина на реализиране на просечното ПТП, а именно при необезопасена маневра движение на заден ход, не са били оспорвани от жалб. К. и на етапа на съставяне и предявяване на АУАН. Изрично запитана от съда за предприетите действия от водача на л.а. ***** след ПТП, св. М. категорично опровергава твърденията на жалб. К., че е оставила бележка с телефонния си номер, а от изготвения протокол за ПТП е видно, че по предната лява част на лек автомобил *****, управляван от св. М. е имало причинени щети в резултат на процесното ПТП. От показанията на св. М. се установява и обстоятелството, че жалбоподателката не е търсила контакт с ползвателя на л.а. *****, а веднага си е тръгнала от местопроезшествието.

Съдът кредитира и останалите приложени по делото писмени доказателства, от които се извеждат материалната и териториалната компетентност на контролните органи.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Съдът намира, че жалбата е допустима, тъй като е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 ЗАНН и от лице, което има правен интерес от отмяната на наказателното постановление, което подлежи на обжалване.

Оспорваното наказателно постановление е издадено от компетентни органи - материалната компетентност на началник сектор в отдел „ПП“ при СДВР за издаване на атакуваното наказателно постановление се установява от представените Заповед № 8121К-13318/28.10.2019г. и Заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на Министъра на вътрешните работи. АУАН е съставен от компетентно длъжностно лице, съгласно представените заповеди и в присъствие на един свидетел и на нарушителя, а непосредствено след това му е надлежно предявен и връчен.

Двата основни за настоящото производство акта са изготвени в законоустановените в чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН давностни срокове. При издаването на АУАН и НП, в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, водещи до опорочаване на същото и ограничаващи правото на защита на нарушителя. В тази връзка съдът намира за

неоснователни изложените доводи за незаконосъобразност на обжалвания акт, доколкото в него ясно са посочени времето, мястото, начинът на извършване на нарушенията, разпоредбите, които са нарушени виновно, както и вида и размера на наказанията.

Ясно и по разбираем начин, в съответствие с чл. 42, т. 4 и т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 ЗАНН, са описани нарушенията, обстоятелствата, при които са извършени и са посочени нарушените правни разпоредби.

Съдът не споделя доводите на жалбоподателя за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, доколкото при извършената служебна проверка не констатира такива. Същевременно в жалбата не са посочени конкретни нарушения, на които да се отговори конкретно, доколкото оплакването е бланкетно.

С оглед на изложеното, съдът намира, че при съставянето на АУАН и при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения.

По приложението на материалния закон, съдът намира следното:

Относно нарушението по т. 1.

Административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за нарушение на чл. 40, ал. 1 от ЗДвП. Посочената разпоредба предвижда, че преди да започне движение назад, водачът е длъжен да се убеди, че пътят зад превозното средство е свободен и че няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението.

От така описаната и установена фактическа обстановка, безспорно се установява, че на 12.02.2023г. около 14:30 часа, в гр. София, на ул. „Крум Кюлявков“ до №5, жалбоподателката Й. К. К., в качеството на водач на лек автомобил марка/модел *****, предприела неподсигурена маневра движение на заден ход, при което реализирала пътнотранспортно произшествие /ПТП/ с паркирания на същата улица лек автомобил *****, управляван от св.Е. и. М.. Очевидно е, че при извършване на посочената маневра движение назад, жалб. К. не се е убедила, че пътят зад превозното средство, което управлява е свободен и че няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението, в резултат на което е реализирала процесното ПТП в паркирания лек автомобил *****.

С така описаното поведение жалб. К. е осъществила нарушение на чл. 40, ал. 1 от ЗДвП, като съдът приема, че правилно наказващият орган е квалифицирал нарушението именно по този законов текст.

Жалбоподателят несъобразявайки поведението си с разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗДвП не е предвиждал, че ще реализира ПТП с паркирания лек автомобил *****, но е бил длъжен и е могъл да предвиди този резултат, с оглед на което

това деяние е извършено при форма на вината – небрежност /несъзнавана непредпазливост/.

В разпоредбата на чл. 183, ал. 2, т.11 от ЗДвП е предвидено административно наказание **ГЛОБА** в размер на 20 лв. за водач, който нарушава правилата за движение назад. В случая жалб. К. е предприела маневра движение назад без да се убедила, че пътят зад превозното средство е свободен и че няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението, което е станало причина за реализиране на процесното ПТП. Поради това, съдът намира, че правилно е приложена санкционната норма на чл. 183, ал. 2, т.11 от ЗДвП. Същата предвижда наказание в абсолютно определен размер, поради което и съдът не разполага с правомощия по отношение размера на така наложената санкция.

Относно нарушението по т. 2.

Разпоредбата на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП вменява в задължение на участниците в ПТП, когато между тях липсва съгласие относно произшествието, без да напускат местопроизшествието, да уведомяват съответната служба за контрол на МВР на територията, на която е настъпило произшествието, и да изпълняват дадените им указания.

По безспорен начин бе установено, че след процесното ПТП жалб. К. веднага е напуснала местопроизшествието, без да изпълни задълженията си като участник в ПТП, като не е установила кой е водачът на лекия автомобил, който е ударила, с оглед на което няма как да е имало между участниците в ПТП съгласие относно обстоятелствата по същото. Следователно касае се именно за напускане на местопроизшествието, без да са изпълнени задълженията на участник в ПТП, да уведоми съответната служба за контрол и да не напуска местопроизшествието до пристигането на представители на съответната служба за контрол на МВР. В тази връзка по делото не се установява твърдението на жалбоподателя, че е оставила закачена за чистачката на л.а. Пежо бележка с телефонния си номер, доколкото това обстоятелство не бе потвърдено от показанията на свидетеля очевидец Е. М.. Дори да беше установено, само по себе си това обстоятелство не би било от естество да промени извода за неизпълнение на задълженията на жалбоподателя като участник в произшествието, доколкото императивната законова разпоредба предвижда конкретно поведение, което участниците в ПТП са длъжни да следват.

Нарушението на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП е извършено при умишлена форма на вината, доколкото жалбоподателката е съзнавала общественотоопасния му характер, предвиждала е неговите общественотоопасни последици и е искала настъпването им.

За нарушение на цитираните задължения на участниците в ПТП разпоредбата на чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП предвижда адм. наказания лишаване от право да управлява

моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и глоба от 50 до 200 лв. В случая, съдът констатира, че са наложени глоба и лишаване от правоуправление с размер и продължителност, равняващи се на минималните, предвидени от законодателя, поради което не подлежат на редуциране, на осн. чл.27, ал.5 ЗАНН.

Съгласно разпоредбата на чл. 189з от ЗДвП (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 24.12.2021 г.) за нарушенията по този закон не се прилагат чл. 28 и 58г от ЗАНН, поради което и съдът не следва да обсъжда въпроса за наличието или липсата на маловажен случай на административни нарушения.

Поради всичко изложено, съдът намира, че обжалваното НП е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Никоя от страните не е претендирала разноски, поради което съдът не следва да се произнася по този въпрос.

Мотивиран от изложеното и на осн. чл.63, ал.1 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-4332-005261/30.03.2023г., издадено от началник сектор в отдел „ПП” при СДВР, с което на Й. К. К., с ЕГН: *****, са наложени адм. наказания, както следва: **по т. 1** – за нарушение на чл. 40, ал. 1 от ЗДвП е наложено адм. наказание **ГЛОБА** в размер на 20.00 /двадесет/ лева, на основание чл. 183, ал. 2, т.11 от ЗДвП и **по т. 2** - за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ е наложено адм. наказание **ГЛОБА** в размер на 50.00 /петдесет/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 /един/ месец, на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд град София в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия при Софийски районен съд: _____